

можът да ходатъ достойно въ званіе-то, въ които са опредѣлватъ, и на всички които повѣрватъ въ Христъ, Макаръ Иуден, или Азычници, да проповѣдватъ отпушеніе грѣхове-ты, а на тъж, които не приематъ Евангеліе-то, да обаватъ осужденіе.

А). Това доказва, че Йома нещадъ да повѣрва слова-та на други тъ апостолы, а желалъ да познае тъж истини изъ собственъ опыта.

Б). Съ тъж думи Христосъ дава да са знае, че по-голѣма заслуга имала да вѣде на Йома, ако въ той по-преди повѣрвалъ, че Христосъ е въскърсилъ, изъ едно само свидѣтельство отъ други-ты ученици.

ХРИСТИАНСКО УЧЕНИЕ.

1. Всакой Християнинъ е задолженъ да вѣрва, че Иисусъ Христосъ е въскърсилъ, и че който вѣрва въ него ще са спаси.

2. Да вѣрва, че Христосъ е пратилъ ученици-ты Си да проповѣдватъ Евангеліе-то, и да насаждъ църквата Мъ.

ИРДВОУЧЕНИЕ.

Требува да помнимъ, защо мы тъка ходимъ по вѣръ, а не по видѣніе: и по това отъ мѣръ-тъ навѣнъ да не испытвамъ сѫдеби-ты Божія, а особно въ свѣщенно-то таинство за нашето искупленіе.

ЕВАНГЕЛИЕ НА ТРЕТЬИ НЕДѢЛІЯ ЗА МУРОНОСИЦИ-ТЫ.

Марка гл. 15. ст. 43—47. зач. 69.

Съдѣржаніе. Излагатъ обстоятелства-та на погребеніе-то Христово.